

บทที่ 4

การบริหารเกี่ยวกับระเบียบวินัย

การดำเนินการเกี่ยวกับระเบียบวินัยในโรงเรียน เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดดำเนินการ นอกจากจะช่วยให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยยังเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักเคารพระเบียบ กติกาต่าง ๆ ของสังคมด้วย

จุดประสงค์

หลังจากศึกษาบทที่ 4 แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. บอกความหมายของระเบียบวินัยได้
2. ระบุความจำเป็นของระเบียบวินัยทั้ง 2 ข้อได้
3. บอกขอบเขตของระเบียบวินัยในโรงเรียนได้
4. ระบุประเภทของวินัยที่ใช้อยู่ในโรงเรียนได้
5. อธิบายหลักทั่วไปในการรักษาวินัยของโรงเรียนได้
6. วิเคราะห์สาเหตุแห่งการกระทำผิดวินัยของนักเรียนได้
7. บอกแนวทางในการแก้ปัญหาทางวินัยได้
8. ระบุแนวทางการป้องกันการกระทำผิดทางวินัยได้
9. อธิบายบทบาทของผู้บริหารในส่วนที่เกี่ยวกับระเบียบวินัยในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อไปนี้ได้
 - 9.1 แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้บริหาร
 - 9.2 อำนาจของผู้บริหารในการลงโทษนักเรียน
10. สรุปสาระสำคัญของเอกสารที่เป็นฐานอำนาจของผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 ฉบับได้

ระเบียบวินัยคืออะไร?

ระเบียบวินัยเป็นกฎข้อบังคับที่โรงเรียนวางไว้เพื่อควบคุมพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนให้อยู่ในความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเพื่ออบรมมโนสำนึกและเสริมสร้างสมรรถนะของนักเรียนให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยที่สมบูรณ์อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคมประเทศไทย

ทำไมจึงจำเป็นต้องมีการรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียน?

ความจำเป็นในการรักษาระเบียบวินัยมีดังนี้ (เชาวน์ มณีวงษ์ 2527 : 168)

1. ระเบียบวินัยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต
2. ระเบียบวินัยช่วยสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน

ระเบียบวินัยในโรงเรียนมีขอบเขตกว้างขวางเพียงใด

โดยทั่วไปขอบเขตของระเบียบวินัยในโรงเรียนอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้ (เชาวน์ มณีวงษ์ 2527 : 169)

1. ระเบียบวินัยเกี่ยวกับความประพฤติทั่วไปของนักเรียน เช่น การแต่งกายสะอาดถูกระเบียบ การพูดจาไพเราะสุภาพ เป็นต้น
2. ระเบียบวินัยเกี่ยวกับความประพฤติในชั้นเรียน เช่น การไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนนักเรียน หรือ ครูอาจารย์ เป็นต้น

อาจกล่าวได้ว่า ขอบเขตของระเบียบวินัยในโรงเรียนนั้น ครอบคลุมถึงระเบียบ

วินัยส่วนบุคคลและระเบียบวินัยส่วนรวม

วินัยที่ใช้อยู่ในโรงเรียนมีกี่ประเภท?

วินัยที่ใช้อยู่ในโรงเรียนและสถานศึกษาทั่วไปอาจแยกได้ออกเป็น 3 ประเภทดังนี้
(พนัส ทันทากินทร์ 2513 : 198-200)

1. วินัยเฉียบขาดแบบทหาร นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งและระเบียบ
ที่โรงเรียนกำหนด ถ้านักเรียนผู้ใดทำผิดจะต้องได้รับโทษ

2. วินัยแบบดำเนินงานให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน
จัดดำเนินการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจความต้องการของนักเรียน ซึ่งเมื่อนักเรียน
ได้กระทำสิ่งที่ตนสนใจแล้ว ปัญหาเรื่องวินัยก็จะไม่เกิด

3. วินัยที่เกิดขึ้นจากการรู้จักความรับผิดชอบและเกียรติของตนเอง
มุ่งให้นักเรียนรักษาเกียรติยศของตนเอง โดยเชื่อว่าเมื่อนักเรียนคิดว่าตนเป็นคนมีเกียรติก็
ย่อมจะไม่ทำในสิ่งที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย

หลักทั่วไปในการรักษาวินัยของโรงเรียนมีอะไรบ้าง?

หลักทั่วไปในการรักษาวินัยของโรงเรียนมีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2527 :
128)

1. ระเบียบ วินัย ข้อบังคับต่าง ๆ แม้ความคาดหวังที่โรงเรียนอยากให้เกิดขึ้น
ในตัวเด็กนั้น จะต้องเป็นระเบียบวินัยที่ทุกฝ่าย กล่าวคือ ผู้ปฏิบัติหมายถึงนักเรียนผู้กำกับการ
ปฏิบัติ หมายถึง ครู อาจารย์ จะต้องยอมรับและเข้าใจตรงกัน ดังนั้น การทำความเข้าใจจึง

เป็นเรื่องสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของระเบียบข้อบังคับจะต้องชัดเจนแจ่มแจ้งไม่คลุมเครือ หรือมีใช้เพื่อคนกลุ่มน้อย

2. การสร้างระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในโรงเรียน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากทุก ๆ ฝ่าย และเกิดขึ้นด้วยอาศัยหลักเหตุผลเพื่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

3. การรักษาวินัย โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้เป็นอำนาจหน้าที่ของครูอาจารย์หรือแม่กระทั่งนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการกำกับควบคุมดูแลให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับ

4. การกำกับควบคุมดูแลเรื่องการรักษาวินัยจะต้องกระทำโดยสม่ำเสมอและกระทำด้วยความยุติธรรมเสมอภาคกัน

5. ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ คำสั่งต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคมไม่สวนทางกับค่านิยมของสังคม และจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมืองหรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

6. ในการลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดวินัย ต้องเป็นไปเพื่อการสร้างสรรค์ แก้ไขข้อบกพร่องมากกว่าเพื่อเป็นการแก้แค้นหรือทำให้เจ็บใจด้วยความรุนแรง

การกระทำผิดวินัยของนักเรียนมีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง?

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนกระทำผิดวินัยนั้นมีดังนี้ (ภิญโญ สาร 2519 : 200, เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ 2520 : 53-54, เซาว์น มณีวงษ์ 2527 : 170-174)

1. สาเหตุที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง
2. สาเหตุที่เกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนของนักเรียน
3. สาเหตุที่เกี่ยวกับสภาพทางครอบครัว เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ความเข้มงวดหรือหย่อนยานมากเกินไป

ลักษณะสภาพแวดล้อมที่ตั้งของบ้าน เป็นต้น

4. สาเหตุที่เกี่ยวกับโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาเหตุจากครูอาจารย์ผู้สอน
5. สาเหตุที่เกี่ยวกับระบบบริหารโรงเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับระเบียบกฎเกณฑ์ ข้อบังคับของโรงเรียน ตลอดจนผู้บริหารกับการใช้อำนาจบริหาร
6. สาเหตุที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน
7. สาเหตุที่เกี่ยวกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของ สื่อสารมวลชนและแหล่งเริงรมย์ต่าง ๆ

แนวทางในการแก้ปัญหาทางวินัยมีอะไรบ้าง?

แนวทางปฏิบัติในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียนมีดังนี้ (คณะนิติศาสตร์

ปริญาโท 2518 : 30-33)

1. ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจถึงสภาพที่เป็นจริง ธรรมชาติ หรือความต้องการของเด็กในระดับต่าง ๆ วัยต่าง ๆ อย่างถูกต้อง
2. โรงเรียนจะต้องกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการปลูกฝังอบรมอย่างชัดเจน และจะต้องชี้แจงให้ครูอาจารย์ ผู้ร่วมงานได้ทราบถึงแนวทางที่กำหนดขึ้น ต้องร่วมมือ ร่วมใจกัน อย่างแท้จริง
3. โรงเรียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีงามอยู่เสมอ
4. โรงเรียนจะต้องพยายามจัดดำเนินการในการให้บริการต่าง ๆ กับนักเรียน ให้เกิดประโยชน์โดยตรงกับนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรมต่าง ๆ โครงการแนะแนว เป็นต้น

5. โรงเรียนจะต้องสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ปกครอง

6. ควรจะได้มีการพิจารณาปรับปรุง แก้ไขเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ตลอดจนกฎหมายการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการปกครอง และระเบียบวินัยให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และสามารถปฏิบัติได้จริง

เมื่อเกิดมีปัญหาคารกระทำผิดทางวินัย ครูอาจารย์จะมีวิธีแก้ปัญหาวินัยอย่างไร?

การแก้ปัญหาคารกระทำผิดทางวินัยนั้นเป็นการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน ครูอาจารย์อาจจะใช้วิธีการต่าง ๆ ได้หลายแนวทาง ดังนี้ (มาลินี จุโชนา 2520 : 23, สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต 2526 : 26)

1. การลงโทษ การลงโทษโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยการตี เป็นการระงับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในขณะนั้น การลงโทษทางวินัยนั้นนอกจากการตีแล้ว อาจใช้ การวักกล่าว ตักเตือน ทำทัณฑ์บน สั่งพักการเรียน ให้ออก ตลอดจนการตัดชื่อออก อย่างไรก็ตาม การทำโทษเกี่ยวกับปัญหาทางวินัยนั้น จะต้องเน้นการแก้ไขหรือขจัดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน ดังนั้นในการพิจารณาลงโทษสถานใดก็ตาม ผู้ลงโทษจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมและมีเหตุผลเพียงพอ

2. การให้แรงเสริม การแก้ปัญหาคารกระทำผิดทางวินัยที่เป็นปัญหาของนักเรียน อาจกระทำได้โดยการให้แรงเสริม คือ การชี้แจงให้เห็นถูกผิด เพิ่มหรือลดงานที่มอบหมายให้ทำ ค้นหาสาเหตุว่าทำไมนักเรียนจึงประพฤติผิดเช่นนั้น การยกย่องหรือกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่น ตลอดจนการส่งให้แพทย์ทำการรักษาหรือบุคคลอื่น ๆ ช่วยแก้ปัญหาคาร

3. การวางเฉย ในปัจจุบันแนวคิดทางจิตวิทยาที่สำคัญในการแก้ปัญหาคารกระทำผิดทางวินัยที่เป็นปัญหาของนักเรียน คือ แนวคิดเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งนอกจากการ

ลงโทษ และการให้แรงเสริมแล้ว การวางเฉยของครูอาจารย์ เป็นภาวะอย่างหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนได้

ในการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียนผู้เกี่ยวข้องของควรรำถึงถึงอะไรบ้าง?

การดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางวินัยของนักเรียนผู้เกี่ยวข้องของ ควรรำถึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ (เชาวน์ มดีวงศ์ 2527 : 179-180)

1. การแก้ปัญหานักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบ ผู้เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ สุขุม เยือกเย็น อยาธิบดีรอน เพราะนักเรียนก็มีความคิด มีธรรมชาติ มีหัวใจ การกระทำของครูหรือผู้บริหารมีผลกระทบโดยตรงต่อนักเรียน

2. การแก้ปัญหาด้านนี้ต้องอาศัยเวลาและสถานการณ์ ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องต้องมีอุดมการณ์ที่มั่นคง หนักแน่น เอาจริง อยาห่อแท้ใจ สิ่งใดที่แก้ไขไม่ได้ในวันนี้ พรุ่งนี้หรือวันต่อไป อาจแก้ไขได้

3. การแก้ปัญหาคือจะต้องเข้าใจถึงปัญหา แสดงความเป็นเพื่อน เห็นอกเห็นใจเป็นพวกพ้องเดียวกัน พยายามอย่าให้นักเรียนเกิดความรู้สึกต่อต้าน มิฉะนั้นนักเรียนจะพาลเกรงหน้าขึ้น

4. พยายามตีปัญหาให้แตก ค้นหาให้เข้าใจ เพราะปัญหาสำคัญในการแก้ปัญหานักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบที่มักจะทำให้เกิดขึ้นเสมอ ๆ คือ ผู้แก้ปัญหาไม่รู้จักปัญหาที่แท้จริง ทรายไม่ชัดเจน เมื่อแก้ปัญหาไม่ตรงจุด ก็ยากที่จะแก้ปัญหานั้น ๆ ได้

5. ครูอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติงานให้อยู่ในทำนองคลองธรรมสมควรและเหมาะสม เพื่อนักเรียนจะได้ยึดถือเป็นแบบอย่างต่อไป

6. การแก้ปัญหาให้นักเรียนประพฤติกิริยาระเบียบวินัยนี้ ผู้เกี่ยวข้องจะต้องไม่แก้ปัญหาควยความหยาบ ซาครมารยาท อาทิเช่น ใช้อวดคำรุนแรง เปรียบเปรย เสียดสี ถากถาง ฯลฯ

7. อย่าแก้ปัญหาควยความโกรธควยอารมณ์ที่ปราศจากสติและความไม่รอบคอบ อuyaประณาม คิเคียน คุด่าวากล่าวนักเรียน ในที่ชุมชนและสาธารณะ เพราะจะเป็นการเสียดแทงจิตใจนักเรียนอย่างรุนแรง มีแต่ความเสียหาย และทำให้เด็กปลีกตัวไปจากสังคมและประพฤติกิริยาควยเพิ่มขึ้น

8. อuyaแก้ปัญหาควยความอยุติธรรมและความจงเกลียดจงชัง อuyaเอาเรื่องส่วนตัวไปปะปนกับการแก้ปัญหาควย หรือนำปัญหาที่คั่งค้างจากที่อื่นจากบุคคลอื่นมาเกี่ยวข้อง

โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษามีแนวทางในการป้องกันการกระทำคามผิดทางวินัยไคไคอย่างไร?

การป้องกันการกระทำผิดทางวินัยอาจกระทำไคคังนี้ (พนัส หนานาคินทร์ 2513 :

202-208)

1. การส่งเสริมให้เกิดความจงใจในบทเรียน เมื่อนักเรียนสนใจในบทเรียนยอมไม่สร้างปัญหาขึ้น

2. การสร้างความรักโรงเรียนให้เกิดขึ้นในหมู่นักเรียน เมื่อนักเรียนรักโรงเรียนมีความภูมิใจในโรงเรียนยอมไม่ประพฤติกิริยาควยในอันที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่โรงเรียน

3. การรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างคณะครูควยกัน ถ้าคณะครูแตกแยกความสามัคคี ย่อมเป็นเหตุให้ความนับถือที่นักเรียนมีต่อครูเสื่อมลง ซึ่งจะเป็นผลทำให้การอบรมสั่งสอนนักเรียนเป็นไปไคไคโดยยาก

4. พยายามขจัดสิ่งยั่วยุที่จะก่อให้เกิดความผิดทางวินัย สิ่งยั่วยุนี้รวมทั้งทางกายภาพ เช่น อาคารเรียน สนาม ห้องเรียน และสิ่งยั่วยุภายใน ได้แก่ ความรู้สึกทางอารมณ์ เช่น ครูที่สอนเป็นคนเจ้าอารมณ์ โมโห ฉุนเฉียว ย่อมสร้างปัญหาทางวินัยได้ง่าย
5. การให้รางวัลความประพฤติดีเพื่อยั่วยุให้กระทำความดี
6. สร้างความร่วมมืออันดีระหว่างบ้านกับโรงเรียน
7. ชี้แจงตักเตือนเป็นรายบุคคลหรือเป็นหมู่ เพื่อให้นักเรียนทราบว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ
8. การจัดกิจกรรมนักเรียน

การดำเนินการเพื่อการรักษาวินัยของโรงเรียนนั้น จะต้องได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน อยากทราบว่าบุคคลต่อไปนี้ ควรมีบทบาทเกี่ยวกับการรักษาวินัยของโรงเรียนอย่างไร

1. ผู้บริหารโรงเรียน
2. ครูอาจารย์

บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับการดำเนินการเพื่อการรักษาวินัยของโรงเรียน

ผู้บริหารที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อการรักษาวินัยของโรงเรียน

ได้แก่ หัวหน้าสถานศึกษา และผู้ช่วยฝ่ายปกครอง

หัวหน้าสถานศึกษา อันได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน

จะต้องมีแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับระเบียบวินัยของโรงเรียนดังนี้ (ประภาพรรณ สุวรรณสุข

2526 : 49)

1. ศึกษาในรายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ระเบียบวินัยที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ทุกแง่มุม

2. เป็นผู้กำหนดระเบียบวินัยของโรงเรียนในบางส่วนที่จำเป็น ซึ่งในการกำหนด นี้จะต้องกำหนดรายละเอียดให้สอดคล้องกับระเบียบวินัยที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้แล้ว

3. เป็นผู้ร่วมกำหนดระเบียบวินัยบางอย่างซึ่งระเบียบวินัยเหล่านั้น อาจมาจากข้อ คิดเห็นของครูผู้สอน ครูแนะแนว ฝ่ายปกครองหรือนักเรียนเอง ผู้บริหารจะต้องคอยประสานแนว ความคิดอันนั้นให้ถูกต้องมีหลักเกณฑ์

4. แจงรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวินัยที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบเพื่อนำไปดำเนินการ

5. เป็นผู้ควบคุมดูแลให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด

6. ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาระเบียบวินัย ตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว

7. ผู้บริหารควรรู้จักวิธีการที่จะทำให้บุคลากรในโรงเรียนทั้งฝ่ายดำเนินการและฝ่าย ปฏิบัติตามระเบียบวินัย คือ นักเรียนได้ร่วมมือกันรักษาระเบียบวินัยที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้นอย่างเต็มใจ

8. ร่วมมือกับผู้ปกครอง บุคลากรอื่น ๆ ภายนอกโรงเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อควบคุม ดูแลเมื่อนักเรียนเลิกเรียนกลับไปอยู่ที่บ้าน โดยการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

9. ประเมินผลว่าบุคลากรทุกฝ่ายได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนมากน้อยเพียง ไດ แล้วนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงงานรักษาระเบียบวินัยที่ต่อไป

โดยปกติหัวหน้าสถานศึกษาจะมอบหมายให้ "ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง" ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกัน แก้ไข ส่งเสริม ความประพฤติของนักเรียน

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ช่วยฝ่ายปกครองโดยทั่วไปมีดังนี้

1. การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในโรงเรียน นับตั้งแต่อาคารสถานที่บริเวณ ตลอดจนเหตุการณ์ต่าง ๆ
2. จัดบุคลากร หมายถึง การจัดครูอาจารย์ คนงานภารโรง ให้ทำหน้าที่เวรยามรักษาความสงบรักษาทรัพย์สินให้ปลอดภัยตลอดจนการติดตอประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ฝ่ายปกครองจะต้องดำเนินการให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งอาจดำเนินการดังนี้
 - 3.1 ประชุมชี้แจงให้นักเรียนรู้และเข้าใจระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียน
 - 3.2 ติดตอประสานงานกับครูประจำชั้น ประจำวิชา ผู้ปกครอง สารวัตรนักเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสวงหาข้อมูลปัญหาเป็นการป้องกันและแก้ไข
 - 3.3 จัดควบคุมดูแลตามระเบียบวินัย เช่น การแต่งกาย การมาสาย การหนีเรียน การก่อวิวาทและอื่น ๆ
 - 3.4 ควบคุมการปฏิบัติตามระเบียบวินัย
4. สวัสดิการของโรงเรียน เกี่ยวข้องกับการจัดเรื่องความสะอาดบริเวณอาคารสถานที่จัดควบคุมและบริการเรื่องอาหาร ที่พัก ห้องเรียน ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
5. การจัดกิจกรรมนักเรียน

บทบาทของครูอาจารย์ในการควบคุมความประพฤติของนักเรียน

ครูอาจารย์นับว่าเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและเกี่ยวข้องในการควบคุมความประพฤติของนักเรียน ทั้งในด้านการป้องกัน ปรับปรุง ตลอดจนแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งครูอาจารย์ควรมีบทบาทดังนี้

1. ดำเนินการเรียนการสอนให้น่าสนใจ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
2. ทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน
3. สร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน

บทบาทของครูอาจารย์ในการลงโทษนักเรียน

เมื่อครูจะใช้การลงโทษ เป็นเครื่องแก้ไขความผิดทางวินัย ควรดำเนินการดังนี้

1. ศึกษานักเรียนเพื่อให้เข้าใจนิสัยใจคอ พื้นฐานทางอารมณ์ การปรับตัว สภาพทางบ้าน เพื่อจะลงโทษนักเรียน จะได้ดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน
2. เมื่อมีความผิดเกิดขึ้น พยายามหาสาเหตุให้พบแล้วแก้ปัญหาความผิดทางวินัยนั้น ๆ ที่ต้นเหตุ

12. อำนาจของผู้บริหารในการลงโทษนักเรียนมีขอบเขตเพียงใด

ปัญหาทางวินัยอยู่ในความรับผิดชอบของโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนที่จะลงมือตัดสินใจในการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการลงโทษนักเรียน ผู้บริหารจำเป็นต้องแน่ใจว่าตนเองมีอำนาจมากน้อยเพียงใด เอกสารที่เป็นฐานอำนาจของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย

1. ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515
2. กฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515
3. ระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2515

สาระสำคัญของเอกสารทั้ง 3 ฉบับ มีดังนี้

1. ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132

จุดมุ่งหมายสำคัญของการออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 นี้ ก็เพื่อที่จะส่งเสริม และคุ้มครองความปลอดภัยร่างกาย และจรรยาบรรณของนักเรียนนักศึกษาให้รัดกุมยิ่งขึ้นและสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุไว้ในข้อ 4 ดังนี้

"ข้อ 4 นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ตนสังกัดอยู่และต้องแต่งกายหรือแต่งเครื่องแบบตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนและสถานศึกษาหรือตามที่กฎหมายกำหนด นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่แต่งกายหรือประพฤติตนไม่ควรแก่วัยหรือไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

นอกจากนี้ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ ยังได้กล่าวถึงความรับผิดชอบของบิดามารดา ตลอดจนการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาอีกด้วย

2. กฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515)

กฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) นี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน 2515 สาระสำคัญของกฎกระทรวงฉบับนี้ กล่าวถึง การแต่งกายและความประพฤติที่ไม่เหมาะสมสำหรับสภาพของนักเรียนซึ่งนักเรียน

ควรคงเว้นไม่ประพฤติปฏิบัติ

3. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา
พ.ศ. 2515

กระทรวงศึกษาธิการอาศัยอำนาจตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 132
ข้อ 5 ได้วางระเบียบว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาไว้ สำคัญสำคัญของระเบียบฉบับนี้
กล่าวถึงการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติผิดหรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา
หรือของกระทรวงศึกษาธิการหรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงศึกษาธิการ ตามระเบียบนี้การลงโทษนักเรียน
หรือนักศึกษาให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสถานศึกษาหรือครูอาจารย์ที่หัวหน้าสถานศึกษามอบหมาย
ที่จะดำเนินการตามความเหมาะสม ซึ่งการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษานั้น หัวหน้าสถานศึกษามี
อำนาจทำโทษได้ 6 อย่างดังนี้

1. วากลาวตักเตือน
2. เขียน
3. ทำทัณฑ์บน
4. สั่งพักการเรียน
5. ไล่ออก
6. ถัดชื่อออก

หลังจากที่นักศึกษาได้ศึกษาถึงการบริหารระเบียบวินัยในโรงเรียนแล้ว นักศึกษามี
ความรูความเข้าใจอย่างไรบ้าง? จงอธิบาย

การที่โรงเรียนจะสามารถดำเนินการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบังเกิด
ประสิทธิผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้องมีความเป็น
ระเบียบเรียบร้อย และมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
นักเรียนซึ่งนับว่าเป็นบุคลากรกลุ่มสำคัญของโรงเรียน จะต้องมีการมีระเบียบวินัย รู้จักเคารพกฎระเบียบ
กติกาต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นผลกระทบบต่อการเรียนโดยตรงแล้ว ยังเป็นการปลูกฝังนิสัยความ
เป็นระเบียบเรียบร้อยให้กับนักเรียนอีกด้วย ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญ
ต่อการดำเนินการในการป้องกัน แก้ไขปัญหาความระเบียบวินัย เป้าหมายหลักของวินัยใน
โรงเรียน คือ ให้นักเรียนรู้จักปกครองตนเอง รู้จักตัดสินใจ รับผิดชอบ มีเหตุมีผล เคารพใน
กติกาของสังคม หน้าที่ของโรงเรียนคือการปลูกฝังให้นักเรียนมีวินัย ประพฤติปฏิบัติชอบ การ
ดำเนินการเกี่ยวกับวินัยในโรงเรียนมีสองแบบ คือ การป้องกันและการแก้ไข้ปัญหา ซึ่งการดำเนินการ
ดังกล่าว ผู้บริหารตลอดจนบุคลากรอื่น ๆ จะต้องให้การสนับสนุนและรับผิดชอบเพื่อให้การรักษา
ระเบียบวินัยในสถานศึกษานั้น ดำเนินไปด้วยดีตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้